

Tình Xuân

Tình Xuân

□ hai đ□u n□i nhớ
Lặng lẽ bu□n bơ vơ
Anh gặp em ngày đó
Đ□n bây giờ đại khờ.

Tình xưa thời con gái
Tu□i trăng tròn ngây thơ
Môi chạm môi bờ ngõ
Đ□y ướt át trong mơ.

Nụ mai vàng trước ngõ
Gió xuân đang đợi chờ
N□ng ươm đ□y n□i nhớ
Mây tr□ng b□ng b□nh trôi.

Cành đào thêm s□c đ□
Dập dìu khách vui xuân
Lang thang chi□u dạo ph□
B□ng dung lòng băng khuâng.

Bu□i chi□u vàng chợt t□i
Hạt mưa xuân nhẹ rơi
Anh cùng em nhẹ bước
Đêm xuân v□n gọi mời.

Lê Tu□n
Người nghệ sĩ lang thang

Tình yêu nhiệm m□u

Linh hồn ta yêu đôi
Làm sao vượt lên trên
Bên kia bờ vực thẳm
Cho nơi nhớ bằng bình.

Nhìn thấy bóng dáng em
Ta đã lỡ ôm ghì
Đem vào thơ nơi nhớ
Mọi tình đều mê si.

Độc hết trang thánh thư
Hồn ta vẫn nát như
Thiếu tình em là thối
Dù biết đời hư vô.

Cô đơn như Thượng Đế
Yêu đôi như gã khờ
Vì tình nên anh viết
Chữ yêu đầy trang thơ.

Cõi lòng còn day dứt
Huyết mạch chảy trong tim
Dòng nào cho tình sống
Dòng nào chảy lặng im.

Triết lý nào cũng thối
Dạy ta biết yêu nhau
Không chia đôi cắt đứt
Tình yêu sự nhiệm mầu.

Lê Tuấn

Người nghệ sĩ lang thang trong tâm tư